

ชื่อผลงานวิจัย	การใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องในการพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวนุรีชะห์ วานี
ตำแหน่ง	ครูผู้สอนกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี ครุศาสตร์บัณฑิต
สถานศึกษาที่ติดต่อ	วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา โทร. 091-9322253
ปีที่ทำวิจัยเสร็จ	2564
ประเภทงานวิจัย	ประเภทการเรียนการสอน(ชั้นเรียน)

บทคัดย่อ (Abstract)

การใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องในการพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2564 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องที่มีต่อความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา จำนวน 42 คนที่ได้จากกลุ่มเป้าหมายของนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) การทดลองดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ใช้เวลาทดลอง 2 สัปดาห์ๆ ละ 2 คาบๆละ 60 นาที

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเล่าเรื่องเพื่อเพิ่มความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ จำนวน 2 แผน และแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษใช้วัดก่อนและหลังการทดลอง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละของคะแนน

ผลการวิจัยพบว่า การใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องในการพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษสามารถสรุปได้ดังนี้ การใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องในการพัฒนาทักษะความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนมีความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษสูงขึ้น ได้คะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลอง 10.4 และ 14.05 ตามลำดับโดยคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 3.65 และคิดเป็นร้อยละ 18.25

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา (บทที่ 1)

จากการที่ปฏิรูปการศึกษาได้มีการจัดทำหลักสูตรขั้นพื้นฐานทำให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษต้องมีการพัฒนาเพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารโดยเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะทางภาษาครบทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน แต่การเรียนการสอนในประเทศไทยยังไม่บรรลุตามจุดประสงค์เท่าที่ควร ทั้งนี้ นักเรียนไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ครูส่วนใหญ่ใช้วิธีการสอนแบบเดิมคือ การสอนแปลและเน้นทักษะการอ่านและทักษะการเขียนมากกว่าทักษะการฟังและทักษะการพูดรวมทั้งนักเรียนไม่ค่อยมีโอกาสได้ฟังจากเจ้าของภาษาโดยตรง

จากปัญหาดังกล่าวได้มีผู้ศึกษาปัญหาอุปสรรคในการฟังภาษาอังกฤษเพื่อหาวิธีการรวมทั้งกิจกรรมต่างๆที่จะเพิ่มความสามารถด้านการฟังของนักเรียนดังเช่น (Morrow, 2016 อ้างถึงใน อารีญา เชี่ยวจอหอ, 2559) ได้ทำการวิจัยผลการเล่านิทานแบบเล่าเรื่องซ้ำโดยไม่มีการชี้แนะในระดับวัยอนุบาลอายุเฉลี่ย 5 ปี 7 เดือนผู้วิจัยและผู้ช่วยแบ่งเด็กออกเป็น 2 กลุ่มคือกลุ่มทดลองเลือกกลุ่มควบคุมโดยจะเล่านิทานเรื่องเดียวกันให้เด็กฟังในช่วงเวลาเล่านิทานปกติหลังจากนั้นจะให้กลุ่มควบคุมวาดภาพจากเรื่องที่ฟังส่วนกลุ่มทดลองเล่าเรื่องซ้ำให้ครูฟังเป็นรายบุคคลโดยไม่มีการชี้แนะผลการวิจัยพบว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนความรู้เข้าใจโครงเรื่องสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่คะแนนความรู้โครงเรื่องหลังการทดลองสูงกว่าคะแนนก่อนการทดลองเพียงร้อยละ 3.1 ซึ่งสอดคล้องกับ(Malkina,2016;1 อ้างถึงใน อารีญา เชี่ยวจอหอ, 2559) ที่ได้เสนอความคิดว่าการเล่าเรื่องเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการสอนภาษาต่างประเทศแก่เด็กเพราะ ทำให้ทราบถึงอารมณ์และจิตวิทยาของเด็กเช่นความอยากเป็นเจ้าของการแสดงออกการแข่งขันรวมถึงการแสดงการต่อต้าน ดังนั้นเรื่องและนิทานถือเป็นสื่อที่เด็กให้ความสนใจตามธรรมชาติ เต็มใจ เฉลิมกิจ (2018 : 32; แปลจาก Phillips,2016 อ้างถึงใน อารีญา เชี่ยวจอหอ, 2559)ได้กล่าวถึงกิจกรรมการเล่าเรื่องว่าสามารถนำมาใช้ได้อย่างผลดียิ่งในการเรียนภาษาเนื่องจากการเล่าเรื่องเป็นเทคนิคหนึ่งของทฤษฎีพัฒนาการที่ดึงดูดใจคนทุกชาติทุกภาษาอันเนื่องจากการใช้ท่าทางและภาษากายประกอบทำให้ผู้ฟังสนใจและติดตามเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ นอกจากนี้(Stoye, Online. 2018: 1 อ้างถึงใน อารีญา เชี่ยวจอหอ, 2559) ได้กล่าวว่าธรรมชาติของเด็กมีความชื่นชอบกับการฟังเรื่องเล่าอยู่แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องที่มีเวทมนต์คาถาหรือพลังวิเศษเหนือธรรมชาติอีกทั้งเรื่องเล่าสามารถสอนเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของตนเองและของผู้อื่นด้วย นอกจากนี้การเล่าเรื่องถือได้ว่าเป็นวิธีการหนึ่งที่พิเศษซึ่งสามารถช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจวัฒนธรรมในแต่ละชาติได้เป็นอย่างดี

จะเห็นได้ว่ากิจกรรมการเล่าเรื่องจึงเป็นกิจกรรมหนึ่งที่สามารถพัฒนาการเรียนรู้ภาษาที่สำคัญของนักเรียนเนื่องจากสามารถพัฒนาการใช้ภาษาทางด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่งการเล่าเรื่องเป็นกิจกรรมที่สามารถถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและประสบการณ์ให้นักเรียนในฐานะเป็นผู้ฟังได้รับรู้จากเหตุผลดังที่ได้กล่าวมาทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจในการใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องเพื่อสร้างประสบการณ์ให้นักเรียนได้ใกล้ชิดกับภาษาอังกฤษและมีความเข้าใจจากการฟังภาษาอังกฤษอีกทั้งยังกระตุ้นให้นักเรียนสนใจและเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษจากการใช้กิจกรรมการเล่าเรื่อง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาผลของการใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องในการพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริงชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา

2. เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาการเกี่ยวกับการฟังภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การเล่าเรื่องของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา อ.เมือง จ.ยะลา

แบบแผนวิจัย

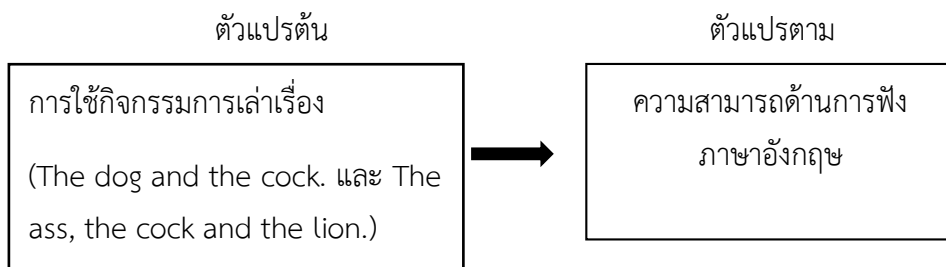
ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มทดลองกลุ่มเดียววัดผลก่อนและหลังทดลอง ซึ่งมีแบบแผนของการวิจัยดังนี้

การออกแบบ

$$O_1 \times O_2$$

โดย O_1 หมายถึง การทดสอบก่อนเรียน
 X หมายถึง การใช้กิจกรรมการเล่าเรื่อง
 O_2 หมายถึง การทดสอบหลังเรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย



สมมุติฐานในการวิจัย

การใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องในการพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา จำนวน 42 คน

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลาจำนวน 20 คนได้จากกลุ่มเป้าหมายของนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์เฉพาะเจาะจง (purposive sampling) ในห้องเรียนที่ผู้วิจัยรับผิดชอบในการสอน

2. ระยะเวลาในการศึกษาผู้วิจัยใช้เวลาในการดำเนินการทดลองเป็นเวลา 2 สัปดาห์ๆ ละ 2 คาบ คาบละ 60 นาที ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

นียมศัพท์

1. การใช้กิจกรรมการเล่าเรื่อง หมายถึง การเล่านิทานหรือเรื่องสั้นๆภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกมาเป็นกิจกรรมการฟังในแต่ละคาบเรียน มี 2 เรื่อง The dog and the cock. และ The ass, the cock and the lion.

2. ความสามารถในการฟัง หมายถึง ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษซึ่งได้แก่การฟังนิทานเรื่องสั้นๆแล้วสามารถเข้าใจความสำคัญและบอกรายละเอียดของเรื่องที่ฟังโดยสามารถปฏิบัติตามคำสั่งและเลือกคำตอบที่ต้องถูกต้องได้ ซึ่งสามารถวัดได้จากแบบทดสอบความสามารถในการฟังซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้แบบทดสอบ 2 ชุด มี 2 ตอน ตอนที่ 1 แบบทดสอบแบบถูก-ผิด จำนวน 10 ข้อ ตอนที่ 2 แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง (บทที่ 2)

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการสอนแบบทักษะกระบวนการเผชิญสถานการณ์ของสมุนอมรวีวัฒน์ สมุน อมรวีวัฒน์

สมุน อมรวีวัฒน์ (2556) ได้เสนอการเรียนรู้ที่จะเผชิญกับสถานการณ์ต่างๆมี 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเผชิญ นักเรียนร่วมกันอภิปรายประเด็นปัญหาที่ต้องแก้ไข โดยสามารถระบุปัญหาต่างๆจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากการค้นคว้าด้วยตนเองได้

2. ขั้นผจญ นักเรียนนำข้อมูลที่ศึกษาร่วมกันวิเคราะห์ปัญหาและสามารถบอกที่มาของปัญหาได้

3. ขั้นผสมผสาน นักเรียนเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาจากสาเหตุของปัญหาแต่ละสาเหตุและนำไปสู่วิธีการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์

4. ขั้นเผด็จ นักเรียนนำสิ่งที่ได้เลือกและตัดสินใจไปสู่การลงมือปฏิบัติ หลังจากการใช้วิธีการแก้ปัญหาว่าผลที่เกิดขึ้นจะเป็นอย่างไร ได้เสนอการเรียนรู้ที่จะเผชิญกับสถานการณ์ต่างๆและสามารถเอาชนะปัญหาเหล่านั้นอย่างมีความสุข สอดคล้องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สมรรถนะสำคัญของนักเรียนในด้านความสามารถในการคิดและการแก้ปัญหามุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดการสร้างองค์ความรู้หรือสาระสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการฟังภาษาอังกฤษ

ความหมายของการฟัง

แครชเชน (Krashen, 2012: 79-98 อ้างถึงใน อารีญา เขียวจ่อหอ, 2556) ได้ให้ความหมายของการฟังไว้ว่า การฟัง หมายถึง การให้ปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมายแก่ผู้ฟัง ซึ่งมีวิธีการหลายอย่างที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมายตัวอย่างเช่น วิธีการของ อัชเชอร์ ที่เรียกว่า การตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response หรือ TPR) วิธีการนี้คือ การที่ผู้สอนใช้คำสั่งให้ผู้เรียนแสดงหรือปฏิบัติตามผู้เรียนจะไม่ถูกบังคับให้พูดภาษาที่สองหรือภาษาเป้าหมายจนกว่าพวกเขาจะเข้าใจในสิ่งที่ครูพูดออกมา

จุดมุ่งหมายของการฟัง

ฮาร์เมอร์ (สมใจ สืบวัฒนพงษ์สกุล, 2555 ผู้รื้อนสุด 26 -27 อ้างอิงจาก Harmer, 2012) กล่าวถึงจุดประสงค์ในการฟังเพื่อเป็นการยืนยันความคาดหวังที่ผู้ฟังตั้งไว้ก่อนการฟังว่า

1. เพื่อคัดเลือกรายละเอียดเฉพาะที่ตนสนใจและต้องการฟัง
2. เพื่อมีส่วนร่วมในการสื่อสาร
3. เพื่อเก็บข้อมูลต่างๆไปเช่นการฟังข่าวโฆษณา
4. เพื่อเก็บข้อมูลไว้ในโอกาสอื่นๆ
5. เพื่อเก็บรายละเอียดของข้อมูลที่ฟังเป็นตอน

การพัฒนาของการฟัง

การที่ผู้ฟังจะมีความสามารถในการฟังเรื่องราวต่างๆและสามารถโต้ตอบได้ถูกต้องนั้นผู้ฟังต้องได้รับการพัฒนาการฟังให้มีประสิทธิภาพได้มีนักการศึกษาจากสถาบันศึกษาต่างๆให้แนวคิดในการพัฒนาการฟังดังต่อไปนี้

รอสท์ (Rost, 2013:7-8) และเฟรดเดอริกส์(Fredericks,2014:202 อ้างถึงใน อารีญา เชี่ยวจจอหอ, 2557) ได้กล่าวถึงการพัฒนาการฟังทั่วไปและการพัฒนาการฟังที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. ควรสร้างความกระตือรือร้นในการฟังโดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจรวมทั้งใช้อุปกรณ์การฟังที่มีประสิทธิภาพเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนฟังอย่างตั้งใจ

2. ควรสร้างอุปนิสัยในการฟังโดยใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนพร้อมทั้งเปิดโอกาสให้นักเรียนพูดคุยเป็นภาษาอังกฤษเพื่อให้เกิดความสามารถในการฟังให้อยู่ในระดับที่ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้

3. ส่งเสริมกระตุ้นให้นักเรียนมีอิสระในการฟังภาษาอังกฤษหลังจากที่ได้เรียนในห้องแล้ว เช่น การพูดคุยกับชาวต่างชาติหรือฟังภาษาอังกฤษจากสื่อต่างๆเป็นต้น

นอกจากนี้เฟรดเดอริกส์ได้กล่าวเพิ่มเติมว่าครูและนักเรียนควรศึกษาและเพิ่มพูนคำศัพท์ต่างๆให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้โดยวางจุดมุ่งหมายของการฟังพร้อมจัดขั้นตอนการฟังและบรรยากาศให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมาย อีกทั้งครูควรใช้เทคนิคและวิธีการที่จะช่วยพัฒนาการฟังให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในการจัดกิจกรรมหลังการฟังซึ่งจุดประสงค์ของการทำกิจกรรมนี้เพื่อฝึกการใช้ภาษา เช่น การแสดงบทบาทสมมติ (Role play) กิจกรรมการแก้ปัญหา และกิจกรรมการตัดสินใจซึ่งผู้เรียนสามารถอาศัยข้อมูลจากเรื่องที่ฟังแก้ปัญหาที่กำหนดให้

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเล่าเรื่อง

ความสำคัญของการเล่าเรื่อง

เอียซ์ (AieX, 2012:online อ้างถึงใน อารีญา เชี่ยวจจอหอ, 2555) ได้กล่าวเกี่ยวกับการเล่าเรื่องว่าเป็นศาสตร์ที่สามารถสร้างความรื่นรมย์แก่ผู้เรียนได้ซึ่งเรื่องที่เล่าสามารถแสดงวัฒนธรรมของแต่ละชาติได้

สมศักดิ์ ปริบุรณะ (2558:ออนไลน์) ได้กล่าวว่าการเล่าเรื่องเป็นการเล่าเรื่องที่สร้างขึ้นมาเพื่อให้มีความรู้สึกหรือผ่อนคลายโดยการถ่ายทอดด้วยเทคนิควิธีการต่างๆโดยมีจุดประสงค์เฉพาะเจาะจงสำหรับเด็ก เช่น การเล่านิทานทั่วไป นิทานพื้นบ้าน นิทานสมัยใหม่ที่นำมาปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแก้ไขเสริมแต่งเพื่อให้เหมาะสมกับเด็ก

ฟิลลิปส์ (Phillips, 2557:32) ได้ให้ความหมายของการเล่าเรื่องว่าหมายถึงเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่ถูกนำมาเล่าแล้วสามารถดึงดูดใจคนทุกชาติทุกภาษาไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ต่างชื่นชอบและหลงใหลในเรื่องเล่า

จุดมุ่งหมายของการเล่าเรื่อง

ฉวีวรรณ กิनावงศ์ (2554 :101 -102) กล่าวว่า การเล่าเรื่อง การสามารถพัฒนาทักษะการใช้ภาษาของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการฟัง เมื่อนักเรียนได้ฟังเรื่องเล่าจากครู จะเกิดความจดจำความต่อเนื่องของเรื่องราวตลอดจนการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่และเสริมประสบการณ์ของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งการเล่าเรื่องมีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อตอบสนองความต้องการทางธรรมชาติของเด็ก
2. เพื่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินทั้งผู้เรียนและผู้ฟัง
3. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์ของเด็กให้รู้จักควบคุมอารมณ์ของตน
4. เพื่อส่งเสริมด้านมนุษยสัมพันธ์คุณธรรมและค่านิยมที่ดี
5. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาของเด็ก
6. เพื่อให้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและการสนทนา
7. เพื่อช่วยกระตุ้นให้เด็กมีความสนใจอยากอ่านหนังสือ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเล่าเรื่องเล่านิทานในการสอน

งานวิจัยในประเทศ

นนทพร ภูวรัตน์ (2556 :45) ได้ศึกษาถึงการใช้เพลงและนิทานในการเพิ่มความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบางบางวัง จังหวัดพังงา ผลการวิจัยพบว่า การใช้เพลงและนิทานเป็นกิจกรรมฟังภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนมีความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

งานวิจัยในต่างประเทศ

ซีเดล (Seidel, 2013: บทคัดย่อ อ้างถึงใน อารีญา เชี่ยวจวบ, 2556) ได้ศึกษาการใช้การเล่าเรื่องเพื่อพัฒนาความรู้เดิมของนักเรียนก่อนเข้าเรียนระดับประถมศึกษากลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนอนุบาลจำนวน 8 คน โดยใช้วิธีการสังเกตพร้อมจดบันทึกพฤติกรรมก่อน และหลังการฟังของนักเรียน ผลการศึกษา พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษสูงนอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนสามารถนำเรื่องที่ฟังจากโรงเรียนไปเล่าสู่ให้ผู้ปกครองฟังอีกด้วย

ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องเพื่อเพิ่มความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนนั้น ครูควรคำนึงถึงสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ถูกกำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และมีความรู้ความเข้าใจแนวคิดต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการฟังภาษาอังกฤษเริ่มตั้งแต่ครูควรทราบถึงความสำคัญจุดมุ่งหมายของการพัฒนาการฟังอย่างไรให้มีประสิทธิภาพและความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษในแต่ละระดับจนกระทั่งสามารถจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องให้น่าสนใจเพื่อที่จะทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในสิ่งที่ฟังว่ามีความหมายหรือจุดมุ่งหมายอะไรแล้วสามารถนำสิ่งที่ฟังไปใช้ในชีวิตประจำวันรวมทั้งสามารถพัฒนาให้เกิดความรู้ความเข้าใจในทักษะอื่นๆ เพื่อที่จะแสวงหาข้อมูลใหม่ๆ ต่อไป

วิธีการดำเนินการวิจัย (บทที่ 3)

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

คือ กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา อ.เมือง จ.ยะลา

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลาจำนวน 20 คนได้จากกลุ่มเป้าหมายของนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์เฉพาะเจาะจง (purposive sampling) ในห้องเรียนที่ผู้วิจัยรับผิดชอบในการสอน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย

1. แผนการสอนการเรียนรู้ ได้แก่ จำนวนสองแผนแผนละ 2 คาบๆละ 60 นาที เรื่องทั้งหมดผู้วิจัยจะเป็นผู้เลือกเอง มี 2 เรื่อง The dog and the cock. และ The ass, the cock and the lion.

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษใช้วัดก่อนและหลังการทดลองโดยวัดความสามารถด้านการฟังเป็นรายบุคคลจำนวนรวม 20 ข้อ โดยใช้แบบทดสอบ 2 ชุด มี 2 ตอน ตอนที่ 1 แบบทดสอบแบบถูก-ผิด จำนวน 10 ข้อ ตอนที่ 2 แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้

1.1 ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพปีพุทธศักราช 2562 แนวทางการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.2 ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

1.3 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับเรื่องเล่าเพื่อนำมาประกอบการวิจัย ได้แก่ หนังสือนิทานอีสปเรื่อง The dog and the cock. และ The ass, the cock and the lion.

1.4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งเป็นการสอนทักษะการฟังโดยใช้วิธีการเล่าเรื่องจากเนื้อหาในหนังสือนิทานอีสป จำนวน 2 แผนๆ ละ 2 คาบได้แก่

1. แผนจัดการเรียนรู้เรื่อง The dog and the cock.

2. แผนจัดการเรียนรู้เรื่อง The ass, the cock and the lion.

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ไม่ต่ำกว่า 5 ปี ตรวจสอบความถูกต้องแก้ไขข้อบกพร่องและปรับปรุงระดับความยากง่ายของเนื้อหาทางภาษาความสอดคล้องของกิจกรรมและขั้นตอนการสอน

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ

2.1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้การเล่าเรื่องเป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังเรื่องเล่าที่ผู้วิจัยนำมาจากในหนังสือนิทานอีสป ซึ่งมีรูปแบบของการทดสอบดังนี้

2.1.1 นักเรียนฟังเรื่องเล่าแล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดโดยแบบทดสอบส่วนนี้มี 2 ตอน มีคะแนนรวม 20 คะแนนโดยใช้เวลาสอบ 50 นาทีดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 นักเรียนฟังเรื่อง The dog and the cock. และ The ass, the cock and the lion. จากผู้วิจัยเล่าด้วยตัวเองโดยแบบทดสอบเป็นแบบเลือกตอบถูกผิดจำนวน 10 ข้อคะแนนเต็ม 10 คะแนน

ตอนที่ 2 นักเรียนฟังเรื่อง The dog and the cock. และ The ass, the cock and the lion. จากผู้วิจัยเล่าด้วยตัวเองด้วยแบบทดสอบเป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 10 ข้อคะแนนเต็ม 10 คะแนน

2.2 ขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้การเล่าเรื่องมีดังนี้

2.2.1 ศึกษาการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือพฤติกรรมการสอนวิชาภาษาอังกฤษ (อำไพเกียรติชัย. 2554) การทดสอบและการประเมินผลทางภาษา (สำออง หิรัญบุรณะ. 2552)

2.2.2 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้การเล่าเรื่อง

2.2.3 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้การเล่าเรื่องให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาอังกฤษตรวจสอบความถูกต้องและเที่ยงตรงตามเนื้อหา

2.2.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้การเล่าเรื่องตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.3 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลอง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. แจ้งให้นักเรียนทราบเพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการดำเนินการทดลองจุดประสงค์ของการทดลองและวิธีการประเมินผลการเรียน

2. ทำการทดสอบก่อนการสอนโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียน

3. ดำเนินการสอนโดยผู้วิจัยเป็นผู้เล่าเรื่องเองตามแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการฟังโดยใช้วิธีการเล่าเรื่องจำนวน 2 แผนๆละ 2 คาบ รวม 4 คาบ และบันทึกจุดดีและจุดด้อยของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยการเล่าเรื่องหลังการสอนทุกครั้ง

4. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังการสอนเสร็จสิ้นโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชุดเดียวกับก่อนการทดลอง

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้การเล่าเรื่องที่ได้จัดเตรียมไว้ไปทำการทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลองตามวันเวลาที่กำหนด

2. ผู้วิจัยตรวจแบบทดสอบได้ให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดแล้วนำไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3. หาค่าเฉลี่ยค่าร้อยละของคะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการทดลอง

4. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการทดลอง

5. เปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองโดยใช้ T-test for dependent samples

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนการทดสอบการฟังภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง

6.2 ค่าร้อยละ (Percentage) ของเพื่อนและของคะแนนการทดสอบการฟังภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล (บทที่ 4)

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาการใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องในการพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลาจำนวน 42 คน ได้จากกลุ่มเป้าหมายของนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์เฉพาะเจาะจง (purposive sampling) ในห้องเรียนที่ผู้วิจัยรับผิดชอบในการสอน จำนวน 20 คน โดยใช้ระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง 2 สัปดาห์ละสองคาบๆ ละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 4 คาบ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นดังนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ในการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มเป้าหมาย
\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเป้าหมาย
S.D	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ΣD	แทน	ผลรวมของความต่างของคะแนนก่อนการทดลองและหลังการทดลอง
ΣD^2	แทน	ผลรวมความต่างของคะแนนก่อนการทดลองและหลังการทดลองยกกำลังสอง
T	แทน	ค่าสถิติแจกแจงที

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาโดยใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องในการพัฒนาความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษโดยผู้วิจัย ได้ทำการทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนเป็นรายบุคคลซึ่งแสดงถึงความแตกต่างของคะแนนความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏผลดังตาราง 1 ต่อไปนี้

ตาราง 1 เปรียบเทียบคะแนนจากแบบทดสอบด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนรายบุคคลก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ผลต่าง	ผลต่าง ²
1	15	18	3	9
2	10	14	4	16
3	7	11	4	16
4	8	11	3	9
5	8	12	4	16
6	12	15	3	9
7	8	11	3	9
8	16	19	3	9
9	15	18	3	9
10	12	16	4	16
11	13	16	3	9
12	7	12	5	25
13	12	16	4	16
14	9	12	3	9
15	6	11	5	25
16	11	14	3	9
17	9	13	4	16
18	11	15	4	16
19	7	12	5	25
20	12	15	3	9
รวม	208	281	$\Sigma D = 73$	$\Sigma D^2 = 277$
ค่าเฉลี่ย	10.4	14.05	3.65	

จากตาราง 1 พบว่าหลังการทดลองนักเรียนทุกคนมีคะแนนเพิ่มขึ้นคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองอยู่ที่ 4.78 ส่วนหลังการทดลองคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 10.81 โดยมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 6.2303 ทั้งนี้ นักเรียนที่มีคะแนนความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นสูงสุดคือ 8 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 53.33 ซึ่ง

มีนักเรียนจำนวน 1 คน ส่วนคะแนนเพิ่มขึ้นน้อยที่สุดคือ 4 คะแนนคิดเป็น ร้อยละ 26.66 ซึ่งมีนักเรียนจำนวน 1 คนเมื่อพิจารณาความสามารถด้านการฟังก่อนการทดลองนักเรียนจะมีระดับคะแนนต่ำกว่าร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม 15 คะแนนหลังจากทดลองปรากฏว่านักเรียนทุกคนมีคะแนนผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ซึ่งมีนักเรียนจำนวน 3 คนที่ได้คะแนนสูงสุดถึง 13 คะแนนส่วนนักเรียนที่มีคะแนนน้อยที่สุดคือ 9 คะแนนมี จำนวน 4 คน ทั้งนี้ นักเรียนทุกคนมีความสามารถด้านการฟังเพิ่มมากขึ้น

ตารางที่ 2 แสดงผลการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติจากค่าเฉลี่ยของผลคะแนนการทดสอบการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการทดลอง

คะแนนวัด ความสามารถ ด้านการฟัง	N	X	S.D.	$\sum D$	$\sum D^2$	T
ก่อนการทดลอง	20	10.4	2.963	73	277	21.906
หลังการทดลอง	20	14.05	2.564			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ. 0.1

จากตาราง 2 พบว่าความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มขึ้นหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ทั้งนี้ นักเรียนมีคะแนนก่อนการทดลองคิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.78 ส่วนคะแนนหลังการทดลองคิดเป็นค่าเฉลี่ย 10.81 แสดงให้เห็นว่าการใช้การเล่าเรื่องสามารถเพิ่มความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยมีค่าเฉลี่ยหลังการทดลองเพิ่มขึ้น 6.03 หรือคิดเป็นร้อยละ 39.17

ก่อนการทดลอง

หลังการทดลอง

คนที่	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง			คะแนน เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น ร้อยละ
	แบบทดสอบ ส่วนที่ 1 10 คะแนน	แบบทดสอบ ส่วนที่ 2 10 คะแนน	รวม 20 คะแนน	แบบทดสอบ ส่วนที่ 1 10 คะแนน	แบบทดสอบ ส่วนที่ 2 10 คะแนน	รวม 20 คะแนน		
1	8	7	15	9	9	18	3	15
2	5	5	10	6	8	14	4	20
3	6	1	7	6	5	11	4	20
4	4	4	8	5	6	11	3	15

คนที่	แบบทดสอบ ส่วนที่ 1 10 คะแนน	แบบทดสอบ ส่วนที่ 2 10 คะแนน	รวม 20 คะแนน	แบบทดสอบ ส่วนที่ 1 10 คะแนน	แบบทดสอบ ส่วนที่ 2 10 คะแนน	รวม 20 คะแนน	คะแนน เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น ร้อยละ
5	8	0	8	8	4	12	4	20
6	6	6	12	7	8	15	3	15
7	4	4	8	7	4	11	3	15
8	6	10	16	9	10	19	3	15
9	7	8	15	8	10	18	3	15
10	5	7	12	8	8	16	4	20
11	5	8	13	7	9	16	3	15
12	7	0	7	7	5	12	5	25
13	6	6	12	8	8	16	4	20
14	7	2	9	7	5	12	3	14
15	4	2	6	5	6	11	5	25
16	6	5	11	8	6	14	3	15
17	5	4	9	6	7	13	4	20
18	5	6	11	6	9	15	4	20
19	5	2	7	6	6	12	5	25
20	7	5	12	7	8	15	3	15
รวม	116	92	208	140	141	281	73	
ค่าเฉลี่ย	5.8	4.6	10.4	7	7.05	14.05	3.65	
คิดเป็น ร้อยละ	58	46	50.2	70	70.5	70.25	18.25	

จากตาราง 3 พบว่าคะแนนความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนทุกคนเพิ่มขึ้นหลังการทดลองโดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลอง 4.78 และ 10.81 ตามลำดับคิดเป็นร้อยละ 31.87 และ

ร้อยละ 72.08 ตามลำดับเช่นเดียวกันสำหรับส่วนที่ 1 นักเรียนฟังเรื่องเล่าและเลือกกาถูก-ผิดและส่วนที่2 ให้นักเรียนฟังเรื่องเล่าแล้วเลือกคำตอบที่ถูกที่สุดซึ่งคะแนนที่นักเรียนได้ก่อนการทดลองคิดเป็นค่าร้อยละ 2.81 และ 1.96 คิดเป็นค่าร้อยละ 56.25 และ 19.68 ตามลำดับส่วนคะแนนหลังการทดลองนักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 4.25 และ 6.56 คิดเป็นร้อยละ 85 หน้า 65.62 ตามลำดับเช่นเดียวกันแสดงให้เห็นว่าความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มขึ้นโดยมีค่าเฉลี่ย 6.03 ที่เป็นร้อยละ 40.20 เมื่อพิจารณาคะแนนความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษทั้งก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนจากแบบทดสอบทั้งสองส่วน ซึ่งคะแนนในส่วนที่หนึ่งคิดเป็นค่าร้อยละ 2.81 และ 4.25 คิดเป็นค่าร้อยละ 56.25 และ 85 ตามลำดับส่วนคะแนนในส่วนที่ 2 คิดเป็นค่าเฉลี่ย 1.96 และ 6.56 คิดเป็นค่าร้อยละ 19.58 และ 65.62 ตามลำดับเช่นเดียวกัน

สรุปอภิปรายและข้อเสนอแนะ(บทที่5)

สรุปผลการศึกษาวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าการใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องในการพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ สามารถสรุปได้ดังนี้

1. การใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องเพื่อเพิ่มความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนมีความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษสูงขึ้น ได้คะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลอง 10.4 และ 14.05 ตามลำดับโดยคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 3.65 และคิดเป็นร้อยละ 18.25

อภิปรายผล

ผลการใช้การเล่าเรื่องเพื่อเพิ่มความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนปรากฏว่านักเรียนมีความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษสูงขึ้นหลังการทดลองซึ่งได้จากการวิเคราะห์ผลการประเมินแบบทดสอบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองโดยสามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1. การใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องเป็นกิจกรรมการฟังที่สะดวกเพราะผู้วิจัยใช้วิธีการเล่าเรื่องด้วยตนเองพร้อมกับสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนได้เป็นระยะๆเช่นผู้วิจัยได้เว้นจังหวะการเล่าเรื่องเพื่อสังเกตความสนใจของนักเรียน ในขณะที่กำลังฟังซึ่งการกระทำดังกล่าวไม่ทำให้นักเรียนรู้สึกเสียบรรยากาศในการฟัง อีกทั้งการเล่าเรื่องด้วยตนเองผู้วิจัยได้ใช้น้ำเสียงและเสียงต่างๆเพื่อแทนตัวละครในเรื่องและส่งความรู้สึกให้นักเรียนเกิดอารมณ์คล้อยตามในขณะที่ฟังเนื่องจากเสียงที่เป็นสื่อที่แสดงความรู้สึกได้ดี และช่วยให้นักเรียนเข้าใจได้ เช่น ผู้วิจัยใช้เสียงหัวเราะใหญ่เป็นตัวละครที่มีรูปร่างหน้าตาเกรงขามเสียงแหลมเป็นตัวละครตัวร้ายและเจ้าเล่ห์เสียงเบาและสั้นเครือแทนตัวละครที่แก่และความรู้สึกเสียใจ เช่น ผู้วิจัยเล่าเรื่อง The dog and the cock ซึ่งเป็นเรื่องที่มีตัวละครสุนัข ไก่โต้ง และสุนัขจิ้งจอก ระหว่างที่ผู้วิจัยเล่าเรื่องได้มองกวาดดูนักเรียนทุกคนเพื่อดูว่านักเรียนมีปฏิกิริยาใด เช่น ผู้วิจัยใช้เสียงแหลมของตัวละครที่เป็นสุนัขจิ้งจอกในเรื่องและพูดว่า “ You voice is very sweet. Please come down here so that I can here your voice better .ซึ่งสังเกตได้ว่านักเรียนให้ความสนใจในการติดตามเรื่องโดยพยายามจะพูดเลียนเสียงเป็นเสียงตัวละครดังกล่าว นอกจากนี้

เนื้อหาในเรื่องเล่าเป็นเรื่องที่เอามาจากนิทานอีสปและเกี่ยวข้องกับสัตว์หรือเรื่องที่ได้กจินตนาการตามได้อีกทั้งในเรื่องเล่าจะมีถ้อยคำภาษาประโยคสั้นๆที่มีการกล่าวซ้ำ ทำให้นักเรียนฟังแล้วสามารถเข้าใจและจำได้ง่ายและจินตนาการเป็นภาพได้

2.วิธีการสอนกิจกรรมการฟังผู้วิจัยได้ดำเนินลำดับขั้นตอนของกิจกรรมการฟังโดยเริ่มตั้งแต่กิจกรรมการฟัง (pre-listening) ซึ่งเป็นกิจกรรมที่นำสู่การฟังโดยผู้วิจัยจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาสิ่งที่คาดหวังเพื่อที่จะช่วยให้นักเรียนมองเห็นแนวทางหรือสถานการณ์ได้ชัดเจนและสามารถคาดหวังได้ก่อนที่จะฟังเรื่องเล่ากิจกรรมก่อนการฟังที่ผู้วิจัยได้จัดขึ้นมาได้แก่ การพูดคุยเกี่ยวกับภาพและการใช้คำถามกับนักเรียนเช่น ผู้วิจัยวาดภาพสุนัขบนกระดาน แล้วถามว่า “ What’s this ?” “ Do you know this picture ? ” นักเรียนก็ได้แย้งกันตอบว่า “ dog ’ ซึ่งเมื่อนักเรียนมีความเข้าใจและพร้อมที่ฟังแล้ว ผู้วิจัยจึงจะเข้าสู่กิจกรรมระหว่างการฟัง (While-listening) โดยให้นักเรียนฝึกปฏิบัติขณะกำลังฟังเรื่องนั้นๆเพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจยิ่งขึ้น แล้วตรวจสอบว่านักเรียนมีความเข้าใจหรือไม่ เช่น การเรียงลำดับเหตุการณ์ การแสดงท่าทางประกอบการเล่า ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้นักเรียนสามารถปฏิบัติได้โดยไม่มีขั้นตอนที่ยุงยาก นอกจากนี้ขณะที่เล่าเรื่อง ผู้วิจัยใช้คำถามนักเรียนเพื่อตรวจสอบความเข้าใจต่อ จากนั้นจึงให้นักเรียนทำใบงานเพื่อทบทวนความเข้าใจจากเรื่องที่ฟังกิจกรรมระหว่างการฟังนี้ไม่ควรให้นักเรียนต้องเขียนมากนัก เพราะ จะทำให้การฟังของนักเรียนขาดความเข้าใจที่สมบูรณ์ เพราะนักเรียนจะไปสนใจในสิ่งอื่นๆส่วนขั้นตอนสุดท้ายของกิจกรรมการฟังคือ กิจกรรมหลังการฟัง(post – listening) ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมเพื่อติดตามผลหลังการฟังเพื่อให้นักเรียนบรรลุจุดมุ่งหมายในการฟังเรื่องเช่น การแสดงบทบาทสมมติ การตอบคำถามแบบปลายเปิดหรือแบบตัวเลือก การแสดงความคิดเห็น และสรุปข้อคิดที่ได้จากการจากเรื่องที่ฟัง

3.เทคนิคในการเล่าเรื่องก็เป็นส่วนสำคัญให้นักเรียนประสบความสำเร็จตามจุดประสงค์ เพราะขณะที่ผู้วิจัยเล่าเรื่องได้ออกเสียงดังชัดเจนพอนักเรียนได้ยินทั่วถึงกัน มีจังหวะการพูดที่พอเหมาะไม่เร็วหรือช้าเกินไป ใช้น้ำเสียงเหมาะกับตัวละครพร้อมทำท่าทางประกอบ ซึ่งช่วยนำความรู้สึกรู้สึกของผู้ฟังให้คล้อยตามโดยบรรยายบุคลิกลักษณะของตัวละครแต่ละตัวให้ชัดเจน และบรรยายสถานที่เกิดขึ้นให้มีลักษณะใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด เช่น the cock flew up to the treetop to sleep พร้อมผู้วิจัยพูดว่าร้องกับทำท่าบิณและทำท่านอน

4. ผู้วิจัยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้การเล่าเรื่องในการพัฒนาความสามารถด้านการฟังของนักเรียน ซึ่งผลของแต่ละกิจกรรมสามารถส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาด้านทักษะการฟังของนักเรียนได้

5. ผู้วิจัยใช้สื่อประกอบการเล่าเรื่อง ซึ่งได้แก่ สื่อของจริง รูปภาพ ที่ใช้ประกอบการเล่าเรื่อง เพราะสื่อดังกล่าวช่วยสร้างความสนใจสามารถทำให้นักเรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์ ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการฟังมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1.ข้อเสนอแนะในการใช้การเล่าเรื่องมาจนเป็นกิจกรรมการฟัง การคัดเลือกเรื่องเล่าควรคัดเลือกเรื่องที่เหมาะสมกับเด็ก เช่น ในระดับประถมศึกษาตอนต้นหรือมัธยม ต้องมีความน่าสนใจ มีภาษาที่เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน เช่น เรื่องเกี่ยวกับเทพนิยายที่มีเจ้าหญิงเจ้าชายหรือความมหัศจรรย์ต่างๆในเรื่องก่อนสอน ครูควรฝึกการเล่าเรื่องเพื่อทดสอบน้ำเสียงและท่าทางประกอบการเล่าให้คล่องและจับเวลาในการเล่าเรื่อง เพื่อให้

เหมาะสมกับเวลาที่กำหนดในแผนการจัดการเรียนรู้ ครูไม่ควรออกนอกเรื่องเธอเล่าเรื่องอื่นแทรกมากเกินไป เพราะอาจทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจค่อยๆไขว่เขว สับสนในเนื้อเรื่อง ควรคำนึงถึงถึงระยะเวลาในการเล่าให้เหมาะสมกับความสนใจของเด็กคือประมาณ 15- 20 นาทีสำหรับระดับชั้นประถมศึกษา การทำกิจกรรมของนักเรียนครูควรทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกสบายๆในกิจกรรม ครูไม่ควรเร่งนักเรียนทำกิจกรรมให้ครบถ้วนว่าอาจทำให้นักเรียนขาดความมั่นใจ เล่น เกิดความเบื่อหน่ายที่จะเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งต่อไป

2.แบบทดสอบที่ใช้ในกิจกรรมการฟัง ควรเป็นประโยคที่ไม่ยาก และมีวิธีการทำที่ไม่ซับซ้อน เช่นเลือกข้อถูกผิดหรือคำถามแบบมีตัวเลือกแต่ถ้านักเรียนไม่เข้าใจครูควรอ่านคำถามนั้นๆให้นักเรียนฟัง หรืออาจตรวจสอบความเข้าใจ โดยให้นักเรียนเลือกภาพที่ถูกต้องหรือวาดภาพให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่องที่ครูเล่า

3.ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาการใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องในการพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียน ควรศึกษาผลของการสอนแบบโครงการโดยใช้กิจกรรมการเล่าเรื่อง

บรรณานุกรม

กิดานันท์ มลิทอง. (2555). **เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กิดานันท์ มลิทอง. (2556). **การสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กิดานันท์ มลิทอง. (2556). **สื่อการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2554). **หลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนในรูปแบบสื่อการสอน**.

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. สืบค้นวันที่ 4 เดือนมกราคม 2556. [Online]. Available: <http://vod.mus.ac.th/0503765/unit2/index.html>.

เดโช สนวนานนท์. (2557) **จิตวิทยาทั่วไป**.พระนคร:โรงพิมพ์ทำปกเจริญผล.

เทวิน ศรีดาโคตร. (2556). **สื่อการสอน**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นฤมล มุลมุล. (2554). **สื่อการสอน**. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เมตตา บุณยากร. (2553) **ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดนครราชสีมา**. วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย : บทคัดย่อ

วีระพงษ์ ล่องลอย. (2556). **ทักษะการใช้สื่อการสอน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุขฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโฒน ประสานมิตร.

อารีญา เชี่ยวจ้อหอ. (2557) **การใช้การเล่าเรื่องเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6** โรงเรียนอัสสัมชัญคอนแวนต์ สีลม.

อุบลรัตน์ เพ็งสถิต. (2555) **ความจำมนุษย์**.กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.